

кадъ, гдѣто и да ся е попаднало на растревожения народъ нѣкое подозрително лице; а кого именно народътъ считалъ за подозрителенъ, това е било трудно дася опредѣли, както и това, ко-го именно той е считалъ за неподозрителенъ. Народътъ действувалъ по вдѣхновение, и натиска-нията на тѣзи вдѣхновения всѣкога били доволно разрушителни, и чѣсто падали тамъ, гдѣто съв-сѣмъ нѣмало причина за паданне. Не рѣдко ся е случвало, че нѣкой нещастенъ агентъ на гра-дско или провинциално вѣдомство, проводенъ отъ началството си да купува хлѣбъ, понадалъ въ ржцѣтъ на вдѣхновенна тѣлна патриоти, които, като не изслушвали никакви оправдания, обѣс-вали усърдия чинovníкъ, като злонамѣренъ спе-кулантъ, който искусственно подигалъ цѣната на хлѣбътъ. Всѣкой търговъцъ, който купувалъ зе-мледѣлчески произведения намѣрвалъ ся въ по-стоянна опасностъ; всѣки хлѣбаринъ можалъ еже-минутно да очѣква, че дуkenтъ му ще бжде разграбенъ отъ гладния народъ; мѣстното на-чалство на градоветъ земало мѣрки, щото по цѣ-ната си, хлѣбътъ постоянно да е достъпенъ на най бѣдния классъ отъ жителитъ; но по селата експотията била толкова тѣжка, щото тѣлни се-лянини съ оружје въ ржце, предприемали на-шествия на съседнитъ градовъ и грабили амба-ри, хлѣбарници, сблѣсквали ся съ отряди отъ националната гвардия, и не рѣдко побѣждавали пазителитъ на порядкътъ и защитницитъ на собствеността.

Презъ лѣтото на 1790 година, тѣзи селски вълнения зели твърдъ сериозни размѣри. Онези